

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/116/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113012285
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2113012285.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mariánom Dunčkom na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 21. novembra 2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/ W. K., nar. XX.XX.XXXX v O.,
trvale bytom E. M. XXX,
t. č. v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov v inej veci,

2/ G. N., nar. XX.XX.XXXX v O.,
trvale bytom E. M. XXX,

3/ G. N., nar. XX.XX.XXXX v O.,
trvale bytom B. M. 8,

sa uznávajú za vinných, že

dňa 13.10.2013 v čase asi o 03:15 hod. v meste Hlohovec na ulici K. pri disco klube T. pristúpili k poškodenému X. G., následne ho spoločne fyzicky napadli tým spôsobom, že najprv W. K. provokoval poškodeného tak, že sa asi trikrát oprel svojím čelom o čelo poškodeného a chcel po ňom, aby ho udrhel, na čo poškodený od neho ustupoval, následne mu W. K. povedal, aby si na neho dával pozor alebo bacha, na čo poškodený reagoval otázkou, či mu ukradne auto, W. K. mu následne uviedol, že väčšiu radosť bude mať, keď mu ho zapáli, poškodený mu na to odpovedal, že len aby jeho mama mala potom kde spať, po čom okamžite G. N. s G. N. strhli poškodeného spoločne na zem, každý za jednu jeho presne nezistenú ruku, kde do neho W. K., G. N. a G. N. začali kopať, W. K. do hlavy a G. N. s G. N. do chrbta, s tým, že W. K. a G. N. na neho aj slovne útočili slovami „ty skurvený policajt“, čím mu uvedeným spoločným konaním spôsobili ľahké zranenia ako pomliaždenia hlavy v spánkovej a temennej oblasti vľavo, pomliaždenie ramena vpravo, hematóm v oblasti ľavého oka, škrabance v oblasti pravého ramena a škrabance predlaktia ľavej ruky, ktoré si vyžiadali lekárskej ošetrovanej a liečenie v trvaní 7 dní,

teda

obžalovaní 1/ W. K. a 2/ G. N.
spoločným konaním sa dopustili slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

obžalovaný 3/ G. N.
spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

čím spáchali

prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

a odsudzujú sa:

1/ Obžalovaný W. K.

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu ruší výroky:

· o treste odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 (tri) roky, ktoré boli obžalovanému uložené trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.10.2013 sp. zn. 2T/105/2013, právoplatným dňa 16.12.2013, v spojení s uznesením T. súdu B. zo dňa 21.12.2016 sp. zn. 2T/105/2013 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.04.2017 sp. zn. 5Tos/33/2017,
· o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. na poklade trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 06.05.2016 sp. zn. 29T/50/2016, právoplatného dňa 07.12.2016, a to vo vzťahu aj k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.10.2013 sp. zn. 2T/105/2013, právoplatným dňa 16.12.2013,
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2/ Obžalovaný G. N.

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

3/ Obžalovaný G. N.

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 31.12.2013 na K. Okresný súd Trnava obžalobu na W. K., G. N. a G. N. pre skutok právne posúdený ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., oba spáchané vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 13.10.2013 v čase asi o 03:15 hod. v meste K. na ulici X. á pri disco klube T. pristúpili k príslušníkovi PZ stržm. Danielovi G., J. XXX XXX, služobne zaradenému vo funkcii referent Obvodného oddelenia PZ Hlohovec, odboru poriadkovej polície, Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, ktorý v tom čase nebol

v službe, následne ho spoločne fyzicky napadli tým spôsobom, že najprv obvinený W. K. udrel X. G. hlavou do čela s tým, že chcel od X. G., aby ho udrel päťou ako prvý, pretože je policajt a takto ho provokoval, čo však X. G. neurobil, ale ho chytil za zápästie a snažil sa ho od seba odtlačiť, obvinený W. K. ho taktiež vulgárne napádal so slovami „skurvený policajt, udri ma“, čo takto zopakoval minimálne 4-krát, pričom dôvodom tohto konania bola tá okolnosť, že približne pred 4 týždňami mali medzi sebou na hodovej zábave v obci Dvorníky konflikt, kde obvinený W. K. chytil X. G. okolo krku, takto si ho pritiahol a súčasne mu uviedol, „že čo si to dovoľuje zastavovať jeho kamarátov a dávať im pokuty, že to bolo poslednýkrát“, na čo vzápätí X. G. fyzicky napadli aj obvinení G. N. a G. N., ktorí ho chytili za ruky a siahli ho spoločne na zem, kde mu najprv pretiahli oblečenú mikinu cez hlavu a spoločne ho všetci traja obvinení W. K., G. N. a G. N. opakovane kopali do oblasti hlavy a hornej časti tela a všetci traja na neho vykrikovali „skurvený policajt“, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili X. G. ľahké zranenia ako pomliaždenia hlavy v spánkovej a temennej oblasti vľavo, pomliaždenie ramena vpravo, hematóm v oblasti ľavého oka, škrabance v oblasti pravého ramena a škrabance predlaktia ľavej ruky, ktoré si vyžiadali lekárskej ošetrovanej a liečenie v trvaní 7 (sedem) dní.

V predmetnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie spočívajúce vo výsluchoch obžalovaných W. K., G. N. a G. N., poškodeného X. G., svedkov G. O. a Y. Z., boli prečítané aj výpoveď svedka W. N. a znalecké posudky vypracované v predmetnej trestnej veci, ako aj boli taktiež oboznámené listinné dôkazy zo spisu.

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný W. K. na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať. Bola preto prečítaná zápisnica o jeho skoršej výpovedi z prípravného konania zo dňa 13.11.2013 (č.l. 71-75). Vtedy uviedol, že do klubu T. v Hlohovci prišiel okolo 01:00 hod. spolu so spoluobžalovanými, Y. Z. a Aďom T.. Okolo 03:00 hod. na neho na diskotéke kývol poškodený X. G., po čom s ním vyšiel von pred diskotéku, poškodený išiel von ako prvý pred ním. Pri vychádzaní von stretol na schodoch aj Y. Z., ktorému povedal, nech ide s ním. Za nimi išli von spoluobžalovaní a nejaký kamarát poškodeného, ktorý sa volal O.. Poškodený a aj jeho kamarát boli opití. Poškodený sa ho na rohu diskotéky pýtal, prečo na neho stále pozeral a zazeral, čo však nebola pravda. Poškodenému povedal, že nech ho nechá tak, nechce s ním nič mať a nemieni mať žiaden konflikt. Potom poškodený podišiel k nemu a zohol si hlavu a dal ju k jeho hlave, vtedy sa dotkli svojimi čelami, jemne sa hrkli ako takí barani. Toto sa stalo asi 2 až 3 krát. Potom poškodený do neho začal rýpať, že čo je taký frajer, že či mu chce ukradnúť auto alebo či mu ho chce podpáliť a podobne. Poškodený začal byť na neho agresívny a taktiež začal nadávať na jeho matku, citoval: „že aby mama moja mama kde spať“. Potom ho poškodený chytil za mikinu, nakoľko chcel odísť, on sa mu otočil chrbtom k tvári a rozprával sa s Y. Z. a v tom prišli na miesto neznáme osoby, započul krik a keď sa otočil k poškodenému, uvidel, že tento je zohnutý a s niekým sa handrkoval. Nevedel povedať, že či to bol obžalovaný G. N. alebo niekto iný, nevedel kto to kričal. Lebo aj ten na neho kričal, že toto si nemal povedať na jeho matku. Počas debaty s poškodeným nevykrikoval, že poškodený je policajt, ignoroval ho. Asi mesiac pred skutkom sa s poškodeným stretol v Dvorníkoch, pričom bol opitý a dal si svoju ruku na jeho plece, aby sa podoprel, ale neprehovoril s ním vtedy.

Obžalovaný G. N. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, a následne využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať. Bola preto prečítaná zápisnica o jeho skoršej výpovedi z prípravného konania zo dňa 06.11.2013 (č.l. 83-85). Vtedy vypovedal, že do klubu T. prišiel spoločne na aute s Y. Z.. Už vtedy tam boli spoluobžalovaní a ďalší, sedeli za jedným stolom. Všimol si tam aj muža, ktorý divne zazeral na obžalovaného W. K.. Potom pred záverečnou začal tento muž ukazovať prstom na K., aby išiel za ním. K. sa postavil a išiel k nemu. Ten muž išiel potom smerom k východu a K. išiel za ním. Nevedeli, čo sa deje, preto on s obžalovaným G. N. išli za nimi s tým, že K. im potom povedal, že ten muž ho volá von, tak aby išli s nimi. Na schodoch stretol K. aj Y. Z., ktoré tiež zavolať von. Ten muž chcel, aby K. išiel za roh diskotéky. Ten muž sa následne na rohu diskotéky začal hádať s K.. K. k nemu potom pristúpil a dali si s tým mužom hlavy k sebe ako takí dvaja barani a začali sa ako keby hlavami pretláčať. Potom si vymenili pár fráz a ten muž chytil K. za ruky, lebo ho tlačil s hlavou. On v tom pristúpil k nim, lebo nechcel, aby sa začali biť, dal K. od toho muža preč tak, že chytil K. za pás a odtrhol ho od toho muža. N. naopak ťahal preč toho muža. Ako boli obaja už od seba, začali sa hádať a ten muž povedal K., aby si dával pozor, aby jeho mamka mala kde spať, čím vyprovokoval N., ktorý udrel toho muža z boku smerom na hlavu, začal ho potom ťahať k zemi za jeho mikinu, pričom ku N. pribehol Y. Z. a začal N.

ŕahať od toho muža. N. vtedy mohol toho muža i kopnúť. Až v aute na ceste domov sa dozvedel, že ten muž bol policajt, ktorý kedysi dal pokutu Y. Z.. Bitka začala, lebo ten muž urazil K. matku. On sa však tejto bitky nezúčastnil, len ich rozbraňoval.

Z hľadiska zásady kontradiktórnosti konania súd nevyhovel návrhu prokurátora aj na prečítanie zápisnice o skoršej výpovedi obžalovaného G. N. z prípravného konania zo dňa 14.10.2013 (č.l. 76-82), nakoľko jediný v tom čase spoluobvinený W. K. (obžalovanému G. N. bolo obvinenie vznesené až dňa 25.11.2013) nebol o tomto výsluchu upovedomený, a teda nemal možnosť sa tohto výsluchu v prípravnom konaní zúčastniť, pričom právne zastúpený nebol vtedy žiaden z nich dvoch. Upovedomenie o termíne a čase tohto výsluchu nevyplývalo zo spisu.

Obžalovaný G. N. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, a vypovedal, že sa dozvedel, že poškodený X. G. je policajt až po tom, keď mu prišlo predvolanie ako obvineného. Nikoho nenapadol. Ďalej využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať. Bola preto taktiež prečítaná zápisnica o jeho skoršej výpovedi z prípravného konania zo dňa 25.11.2013 (č.l. 86-89). Vypovedal, že pred diskotékou iba niekoho obraňoval a nikoho nenapadol, nestrhol na zem ani nebil. Pri tej bitke chcel chrániť obžalovaného W. K.. Toho muža napadol vtedy niekto iný a on len dával týchto neznámych od neho preč. Na mieste boli aj obžalovaný N., Y. Buček a kamarát toho muža, ktorého bili. Tí, čo sa vtedy bili, boli jemu neznáme osoby.

Poškodený X. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že to, čo je v obžalobe, sa stalo okrem jednej veci, a to tej, že obžalovaný W. K. mu tú hlavičku nedal (vyjadrené slovami v obžalobe: „že najprv obvinený W. K. udrel X. G. hlavou do čela“), išlo skôr o opieranie. Boli vtedy iba tvárou v tvár voči sebe. Hlavičku mu nedal ako prvý. Vtedy tam bol s kamarátom G. O., ktorý bol taktiež vonku. V čase skutku poznal iba K.. Obžalovaných G. N. a G. N. vtedy videl prvýkrát, pričom až na OO PZ mu bolo povedané, že na neho útočili oni. Ďalej si pamätal, že N. a N. ho chytali za ruky a začali ho ŕahať k zemi, to aj videl. Na zem ho obaja stiahli tak, že každý ho chytil za jednu jeho ruku s tým, že ho potiahli alebo strhli na zem. Potom cítil iba kopance. Na zemi ho kopali N. a N. a možno ešte niekto ďalší, nevedel kto všetko. Nevedel, či na neho vtedy útočil aj K.. Nepamätal si ani na to, či vtedy na neho útočil aj slovne. Na odstránenie rozporov v jeho výpovediach boli prečítané jeho výpovede z prípravného konania z dní 06.11.2013 a 20.11.2013, ktorých pravdivosť potvrdil okrem tej hlavičky s tým, že išlo skôr o opieranie čela s čelom. V prípravnom konaní vypovedal, že bol na diskotéke s priateľkou a G. O.. O. tam sedieť K., sedel so svojou partiou v prvom boxe. Sedel tam s Y. Z., obžalovanými N. a N. a ďalšími, ktorých už nepoznal. Na diskotéku prišiel o 01:00 hod. K. na neho zazerá, keď chodil okolo nich. Potom sa prihovril K., že či má nejaký problém, keď na neho stále zazerá a že ak má, tak nech ide s ním von, kde sa o tom môžu porozprávať. K. sa postavil a išli von. Vyšli za roh diskotéky, bolo to na ulici K., kde sa postupne stretli on s K., prišli tam aj G. O., Y. Z. a obžalovaní N. a N.. Nebolo tam svetlo ani tma. Začal sa rozprávať s K., prečo na neho tak zazerá, že aký má problém, ako aj predtým, keď s ním mal incident na hodovej zábave v X.. K. mu opakoval, že ho prvý neudrie, lebo je policajt. Povedal mu, že bude ešte prosiť na kolenách, na čo mu povedal, že ho prosiť nebude, potom sa ho opýtal, že keď mu ukradne auto, že či vtedy sa mu bude prosiť. K. mu na to povedal, že auto mu neukradne, ale že ho radšej podpáli. Na to mu odpovedal, že keď mu ho podpáli, že aby jeho mama mala kde spať. V tom obžalovaný N. zakričal, že toto nemal a vyštartoval po ňom s obžalovaným N., každý ho chytil z jednej strany za jeho ruky a takto ho stiahli na zem a potom mu niekto pretiahol cez hlavu jeho kapucňu mikiny. On spadol na bok tela, nevedel na ktorú stranu a na zemi ho začali kopať. Nevedel ale kto ho kopal. Počas toho kopania nepočul žiadne slová. Započul len to, že kričí jeho kamarát G. O. a v tom to kopanie prestalo. Tie kopy boli na oblasť jeho hlavy, ktorú si kryl, ďalej do chrbta, ramien a na brucho. Trvať to mohlo tak 1 minútu. Následne na to sa postavil zo zeme a videl, ako Y. Z. drží K., ktorý sa trhal v jeho zovretí. N. a N. stáli vedľa nich. Potom sa rozišli. Následne počkal na G. O., ktorý sa na K. rozprával ešte s nejakým kamarátom, resp. mu zavolať, aby prišiel za ním a potom išli na OO PZ Hlohovec podať trestné oznámenie. K Y. Z. povedal, že ho pozná, raz ho zastavil, ale nepokutoval ho. K. ho na hodovej zábave v X. asi 5 týždňov dozadu chytil okolo krku, keď vchádzal do kultúrneho domu, a povedal mu, aby nezastavoval jeho kamarátov (nekonkretizoval ktorých). Svedkom tejto udalosti bol W. N.. N. videl prvýkrát v bare, tiež jeho meno predtým nevedel, povedali mu ho až na polícii. Pil v ten večer vodku a džús. Hančín ho udieral do hlavy - bolo to čelom na jeho čelo, asi 3x a nič viac. Nevedel povedať, či ten incident mal súvis s tým, že je policajt. Keď ho kopali na zemi, nikto mu nedával najavo, že je policajt. Pri incidente pred diskotékou mu K. nespomínal zastavovanie jeho kamarátov a ukladanie pokút. Nevidel, že by ho K. kopol. V ďalšej

výpovedi dňa 20.11.2013 uviedol, že začal v ten deň piť alkohol o 23:00 hod., pil vodku s džúsom alebo s kofolou. Nevedel koľko vypil. Od obeda vtedy nič nejedol.

Svedok G. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodeného pozná od malička, vyrastali spolu. Z obžalovaných pozná iba W. K., ale iba tak, že vie o koho ide. Vedel, že prišli vtedy s poškodeným na diskotéku približne okolo 03:00 hod., dali si nejaký drink, aj predtým pili. Nevedel už ako sa dali do slovného kontaktu G. s K., ale bolo to v podniku. Videl, ako spolu prehodili pár viet. Poškodený mu potom spomínal, že v minulosti mal s obžalovaným K. nejaký konflikt. Potom išli obaja dolu po schodoch pred klub, potom smerom doprava a opäť doprava a po nejakých 10 metroch sa zastavili a tam sa začala tá bitka. Na mieste bolo aj pouličné osvetlenie, ale boli tam aj stromy, takže bolo vidieť tieň. Pred bitkou padli ešte nejaké vyhrážky, ktoré si už nepamätal. Z. sa K. a ďalší dvaja obžalovaní s poškodeným. Nevedel ako to začalo, ale skončilo to tak, že poškodený spadol na zem, kde ho oni traja bili a keď už mal dosť, tak Y. Z. oddelil K. od poškodeného a on zobral bokom poškodeného. Ďalší obžalovaný sa tiež odpojil. Priebeh bitky bol taký, že poškodeného zvalili na zem, nevedel či všetci, a keď bol na zemi, dostal pár kopancov, nevedel už na ktoré miesta na tele. Celé to trvalo asi tak pol minúty, možno menej. Nevedel ani, či niečo hovorili, keď sa bili. Od incidentu bol vtedy približne 2 metre. Na mieste incidentu sa nachádzal on, Y. Z., všetci obžalovaní, poškodení a nejakí ľudia boli aj na rohu. Potom to išli s poškodeným oznámiť na políciu. Na odstránenie rozporov v jeho výpovediach bola prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 11.11.2013, ktorej pravdivosť potvrdil. Uviedol v nej okrem iného aj to, že poškodený a K. stáli vonku oproti sebe a útržkovito počul niečo také, že K. hovoril poškodenému, aby ho udrel prvý, a poškodenému dával aj hlavičky, poškodený od neho ustupoval a K. naopak k nemu pristupoval a dával mu hlavu na jeho hlavu. Potom sa poškodený vadiť s K. niečo v tom zmysle, či mu ukradne auto, lebo K. mu povedal, aby si na neho dával pozor alebo bacha, na čo mu K. povedal, že nie, že mu ho radšej zapáli a z toho bude mať väčšiu radosť. Poškodený mu na to povedal, že len aby jeho mama potom mala kde spať, na čo ten (obžalovaný) napravo od poškodeného k nemu pristúpil a povedal mu, že toto nemal povedať, v tom ho chytil za mikinu a začal ho ťahať na zem aj s tým druhým. Ako bol poškodený oboma stiahnutý, tak ho začali na zemi kopať, konkrétne všetci traja, K. ho kopal konkrétne do hlavy a tí dvaja do oblasti chrbta. Y. Z. na nich začal kričať, aby prestali, teda K., priskočil k nemu a odtiahol ho preč. On odtiahol toho prvého, ktorý zaútočil na poškodeného a potom odišli s poškodeným z miesta preč. Počas toho, ako bol poškodený na zemi a kopali ho, tak obžalovaný K. s tým suchým cigánom (N.) na neho kričali „ty skurvený policajt“.

Svedok Y. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovanými bol vtedy v K. na diskotéke T., kde pili a zabávali sa. Zhruba asi po hodine odišiel z diskotéky von a akonáhle sa vracal dovnútra, na schodoch stretol K. a ten mu povedal: „poď so mnou, nejaký chlap ma volá von“. Išiel preto s K. za roh diskotéky. Tam na tom rohu diskotéky mal K. slovnú výmenu s tým človekom, čo ho volal von. Len tak z počutia vedel, o koho sa jedná (X.). Na tých schodoch ho videl na tej diskotéke po prvýkrát. Nevedel o čom sa bavili, nevenoval tomu pozornosť. K. stál vtedy oproti poškodenému a bola medzi nimi iba slovná výmena názorov. Žiaden konflikt nevznikol. On stál hneď pri K.. K. stál pred ním napravo, N. stál od neho od chrbta napravo, od pravej ruky napravo, N. bol s N., boli vedľa seba, tak stáli, zhruba dva metre od nich. Poškodený bol naľavo od neho a on stál ako keby medzi nimi. O. stál od neho zhruba meter. Potom z rohu diskotéky videl dve osoby, ktoré sa zastavili pri nich, ale v tej tme ich nevedel identifikovať. Ako sa priblížili k nim, niekto strhol poškodeného odzadu na zem (boli to tie dve osoby, ktoré išli okolo, tie, ktoré vyšli spoza rohu, pričom poškodený stál vtedy chrbtom od toho rohu). Nepamätal si, či tie osoby, ktoré poškodeného stiahli, niečo aj hovorili. Zhodili ho na zem, ale ešte predtým tam bol kamarát toho poškodeného, ten tam prišiel ešte pred tými osobami (volal sa G.). Hneď do toho zasiahol O. a N., ktorí spoločne s N. tú bitku rozbraňovali. O. potom zobral G. preč a oni sa zobrali spolu s K. späť na diskotéku a odtiaľ išli domov. Nevedel, či v tú noc pili alkohol i obžalovaní Nevedel, že by poškodeného fyzicky napadli obžalovaní N. a N.. Na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka bola prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 12.11.2013. Uviedol v nej aj to, že dolu schodmi s diskotéky von išli aj N. a N. a aj O., pričom vonku urazil poškodený matku K., že aby mala kde spať, pričom on stál od nich pol metra. K tomu svedok uviedol, že schody sú lámané doprava a hore a keď oni prišli tam, tak museli byť na tých schodoch alebo išli dolu schodmi alebo už boli na tých schodoch. K urážkam uviedol, že niečo tam aj padlo, pričom je pravdou, že poškodený urazil matku K.. Nevedel koľko stál od nich, bola tma, mohlo to byť pol metra až meter. Z poškodeného vtedy páchol alkohol. Svedok taktiež potvrdil pravdivosť tej časti svojej výpovede, v ktorej uviedol, že keď prišiel s obžalovanými na diskotéku, sadli si za stôl v blízkosti baru, kde požívali alkoholické a nealko nápoje a bavili sa.

Z prečítanej výpovede W. N. z prípravného konania zo dňa 07.11.2013 (119-120) vyplynulo, že cca pred 5 týždňami išiel na zábavu do X. spolu s poškodeným X. G.. Z diaľky potom videl, ako tam mal poškodený s niekým slovnú potýčku a videl, ako keby ho tá osoba nejako držala za mikinu. Popis tej osoby uviesť nevedel.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 74/2013 znalca W.. F. N., PhD. (č.l. 169-195) vyplynulo, že poškodený X. G. dňa 13.10.2013 utrpel ľahké zranenia ako pomliaždenia hlavy v spánkovej a temenej oblasti vľavo, pomliaždenie ramena vpravo, hematóm v oblasti ľavého oka, škrabance v oblasti pravého ramena a škrabance predlaktia ľavej ruky, ktoré si vyžiadali lekárskej ošetrovanej a liečenie v trvaní 7 dní. Predmetom násillia bol tupý predmet a mohlo ísť aj o kopance nohou a údery päšťou.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 5/2013 znalca W.. G. Z. (č.l. 198-202) bolo zistiteľné, že po zohľadnení všetkých známych skutočností bolo možné spätným prepočtom predpokladať u poškodeného X. G. odbúranie alkoholu v rozmedzí 0,84 až 1,2 promile za 6 hodín, a preto koncentrácia alkoholu vo vydychovanom alveolárnom vzduchu v čase incidentu mohla dosiahnuť hodnotu 1,65 až 2,01 promile.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené tieto listinné dôkazy: zápisnice o rekognícií osôb podľa fotografie aj s fotoalbumami (č.l. 129-137, 138-144 a 145-151), zápisnica o vydaní vecí - kamerového záznamu aj s fotografiami (č.l. 152-162), záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci (č.l. 163), správa z urgentného príjmu FN G. (č.l. 164), zápisy o dychových skúškach (č.l. 165-166) a potvrdenie o služobnom pomere v PZ (č.l. 212).

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo aj nasledovné:

Zo zápisnice o rekognícií osoby podľa fotografie aj s fotoalbumami (č.l. 129-137) vyplynulo, že svedok G. O. dvakrát opoznal obžalovaného G. N. ako osobu, ktorá spoločne s W. K. kričala na X. G. „ty skurvený policajt“, potom ho táto stiahla na zem, kde mu prevliekla cez hlavu mikinu a tu ho spoločne s W. K. kopali do hlavy a do chrbta.

Zo zápisnice o rekognícií osoby podľa fotografie aj s fotoalbumami (č.l. 138-144) vyplynulo, že poškodený X. G. opakovane na 100% opoznal obžalovaného G. N. ako osobu, ktorá vtedy, keď povedal K., aby jeho matka mala kde spať, tak táto osoba mu povedala: „toto si nemal povedať“ a vyštartovala po ňom a stiahla ho za ruku k zemi.

Zo zápisnice o rekognícií osoby podľa fotografie aj s fotoalbumami (č.l. 145-151) vyplynulo, že svedok G. O. opakovane na 100% opoznal obžalovaného G. N. ako osobu, ktorá prvá stiahla poškodeného na zem a povedala mu, že to nemal povedať.

Zo zápisnice o vydaní vecí - kamerového záznamu aj s fotografiami (č.l. 152-162) vyplynulo, že ide o zábery z kamier T. klubu v K. na I.. sv. W. č. 1 v čase od 01:00 hod. do 04:00 hod. dňa 13.10.2013, na ktorých však okrem ľudí, ktorí sa nachádzali v bare a pred barom, nie je vidieť nič relevantné pre objasnenie vecí.

Záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci (č.l. 163) a tiež správa z urgentného príjmu FN Trnava (č.l. 164) boli podkladmi pre vypracovanie znaleckého posudku č. 74/2013 znalca W.. F. N., PhD. (č.l. 181).

Zo zápisov o dychových skúškach (č.l. 165-166) vyplynulo, že dňa 13.10.2013 o 09:16 hod. bola v dychu poškodeného X. G. zistená koncentrácia alkoholu 0,39 mg/l.

Z potvrdenia o služobnom pomere v PZ (č.l. 212) vyplynulo, že poškodený X. G. je príslušníkom PZ od 01.04.2012 a je zaradený ako referent OO PZ Hlohovec, odbor poriadkovej polície OR PZ Trnava.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo

vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, po jeho miernej modifikácii, ako aj zmene právnej kvalifikácie, stal a že tento skutok spáchali obžalovaní W. K., G. N. a G. N. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní oproti podanej obžalobe pozmenil skutkovú vetu, avšak bol názoru, že bola zachovaná totožnosť skutku oproti podanej obžalobe. Platí totiž, že súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať vždy v celom rozsahu, pričom má právo a povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadne údaje uvedené v obžalobe modifikujú, ak sa neporuší totožnosť skutku. Tá je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata, ktorá spočíva v konaní páchatel'a a v jeho následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Podstata skutku spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Pritom ani účasť (aktivita) obžalovaného a ani následok, ktorý tým bol spôsobený, nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú aspoň sčasti zachované v rozhodnutí súdu (na základe výsledkov vykonaného dokazovania) v porovnaní s obžalobou. Podstata skutku preto nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia.

Obžalovaný W. K. sa na hlavnom pojednávaní bránil tým, že poškodeného vtedy napadli jemu neznáme osoby, ktoré prišli na miesto, kde sa nachádzali.

Obžalovaný G. N. sa na hlavnom pojednávaní bránil tým, že on sa tejto bitky nezúčastnil a len rozbraňoval jej účastníkov.

Obžalovaný G. N. sa na hlavnom pojednávaní bránil tým, že vtedy iba niekoho obraňoval a nikoho nenapadol. Pri tej bitke chcel len chrániť K.. Toho muža napadli vtedy jemu neznáme osoby. Zároveň sa bránil aj tak, že napádal vykonanie výsluchov svedkov pred vznesením obvinenia voči jeho osobe (bolo mu vznesené až ako poslednému) a namietal čítanie ich výpovedí na odstraňovanie rozporov na hlavnom pojednávaní. Bránil sa okrem iného aj podaním namietajúcim porušenia procesných predpisov v predmetnom konaní (vyjadrením sa k obvineniu) na č.l. 573-574.

Prezentovaná obrana všetkých obžalovaných však bola vyvrátená vykonaným dokazovaním, ktoré výsledky boli v ich neprospech.

V podstatných smeroch sa ohľadom priebehu stíhaného skutku líšili i výpovede všetkých obžalovaných, ktorí skutok nepopisovali rovnako. Usvedčujúcim dôkazom viny obžalovaných boli výpovede poškodeného X. G. v spojení s výpoveďou svedka G. O., ako aj výpoveďami svedka Y. Z. a obžalovaného G. N. čo do zapojenia sa do bitky obžalovaného G. N., ktoré boli podporené inými zabezpečenými dôkazmi, najmä vykonanými rekogníciami k stotožneniu obžalovaných G. N. a G. N. (ako ďalších útočníkov popri obžalovanom W. K.), v zmysle ktorých boli opoznaní ako páchatelia, a to poškodeným X. G. a G. O.. Je síce pravdou, že obžalovanému G. N. bolo obvinenie vznesené až ako poslednému, avšak jeho vina vyplývala z viacerých dôkazných prostriedkov, resp. z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom, kedy mal teda obžalovaný možnosť jednak klásť svedkom otázky, ako i sa vyjadrovať k ich výpoveďiam a k ďalším vykonaným dôkazom.

K prezentovanej obrane obžalovaného G. N. (podanie obhajcu na č.l. 573-574) je potrebné uviesť, že je pravdou, že v zápisniciach o trestnom oznámení poškodeného X. G. sú písárskej chyby pokiaľ ide o časové obdobia, avšak trestné oznámenie bolo neskôr podložené výsluchom G. O. podľa § 196 ods. 2 Tr. por., na podklade výsluchu ktorého bolo začaté trestné stíhanie vo veci, keďže uznesenie o začatí trestného stíhania obsahuje aj také skutočnosti, ktoré uvádzal iba G. O. a naopak ich neuvádzal v danom čase X. G.. Taktiež výsluchu G. O. predchádzalo i jeho vyťaženie, ako je to zrejme zo záznamu na č.l. 203. Trestné stíhanie tak bolo podľa názoru súdu začaté zákonným spôsobom a žiadne pochybenia v tomto smere súd nezistil.

Bolo jednoznačne a bez najmenších pochybností na hlavnom pojednávaní preukázané, že pri incidente boli obžalovaní W. K., G. N. a G. N., ako aj poškodený X. G. a svedkovia Y. Z. a G. O.. Najpodrobnejšia výpoveď ohľadom priebehu skutku na hlavnom pojednávaní bola podľa názoru súdu výpoveď svedka

G. O., ktorú si súd preto „skutkovo osvojil“, keďže mala svoj základ i v ďalších výpovediach, resp. z ďalších dôkazov jednoznačne vyplývalo, že táto na ne logicky nadväzovala. Svedok tiež opakovane zotrval (pri výsluchoch i rekognícií) na tom, že počas toho, ako bol poškodený X. G. na zemi a kopali ho, tak obžalovaný W. K. s obžalovaným G. N. (s tým suchým cigánom) na neho kričali slová „ty skurvený policajt“. Zranenia poškodeného sú zrejmé z vykonaného znaleckého dokazovania.

Významné z hľadiska výpovedí obžalovaných, poškodeného a svedkov bolo to, že viacerí z nich zhodne popisali pretláčanie sa hlavami (čelami) medzi obžalovaným W. K. a poškodeným X. G., ale predovšetkým urážku poškodeného X. G. vo vzťahu k matke obžalovaného W. K. (K., N., G., O. a Z.), po čom sa ich „slovná potýčka“ stala fyzickým a slovným konfliktom, ktorého skutkový dej bol ustálený vo výrokovvej časti rozsudku, a vyplýva okrem výpovedí týchto osôb aj z vykonaných rekognícií, z ktorých je úplne zrejmá účasť obžalovaných G. N. a G. N. na stíhanom skutku.

Obžalovaný W. K. tiež popísal, že po tom, čo poškodený vyslovil tieto slová na jeho matku, na neho začal kričať obžalovaný G. N. (že toto nemal povedať na jeho matku), čo potvrdil aj sám poškodený X. G., pričom popísal aj reakciu obžalovaného G. N. v zhode s tým, že popísal aj obžalovaný G. N. (teda okrem svojej spoluúčasti na napadnutí poškodeného v kooperácii s obžalovaným G. N., kedy ho stiahli na zem atď.).

Ako nepravdivé súd vyhodnotil tvrdenie obžalovaných W. K. a G. N. a svedka Y. Z. o tom, že poškodeného vtedy napadli im neznáme osoby, ktoré sa náhle zjavili na rohu diskotéky, kde vtedy všetci zúčastnení stáli. Túto verziu vylúčili vo svojich výpovediach obžalovaný G. N. (ktorého obrane v tom smere, že sa „bitky“ nezúčastnil, súd rovnako neuveril), poškodený X. G. i svedok G. O. a verziu, že skutkový dej je popísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, podporuje aj výpoveď poškodeného X. G., že po tom, čo sa postavil zo zeme (po fyzickom útoku obžalovaných), videl, ako svedok Y. Z. drží obžalovaného W. K., ktorý sa trhal v jeho zovretí, ktorá časť jeho výpovede skutočne preukazuje to, že svedok Y. Z. odstavoval obžalovaného W. K. od poškodeného X. G., na ktorého vtedy útočil aj on a nie iné neznáme osoby.

Nelogickým bolo aj tvrdenie obžalovaného G. N., že chcel len chrániť obžalovaného W. K., pričom toho, ktorého vtedy bili neznáme osoby, bol poškodený X. G.. Toto tvrdenie je nelogické, pretože obžalovaný W. K. nebol napadnutý žiadnymi osobami v inkriminovanom čase (nik to vo svojej výpovedi neuvádzal), a teda nebolo potrebné ho pred niekým chrániť (obraňovať).

Na uvedených záveroch nezmenilo nič ani preukázaný stav opitosti poškodeného X. G., pretože, ako už bolo uvedené vyššie, dôkazom viny obžalovaných nebola len jeho výpoveď, ale aj ďalšie vykonané dôkazy, ktoré súd považoval za vierohodné a ktoré na seba logicky nadväzovali, čím tvorili logickú reťaz usvedčujúcich dôkazov o vine všetkých troch obžalovaných.

Z výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd ustálil, že nedošlo aj k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu - prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., nakoľko samotná vedomosť páchatela o tom, že je niekto verejným činiteľom (policajtom) nepostačuje pre naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v použití násilia zo strany páchatela v úmysle pôsobiť pre výkon právomoci verejného činiteľa. Z časového hľadiska môže dôjsť k použitiu násilia aj po výkone právomoci verejného činiteľa. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa pri tom vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou, čo však nebolo bez najmenších pochybností preukázané. Naviac obžalovaní G. N. a G. N. ani nemali pred stíhaným skutkom vedomosť o tom, že poškodený je príslušníkom PZ (toto z dokazovania nevyplývalo), pričom skutočnosť, že niekoľko týždňov pred stíhaným skutkom mali obžalovaný W. K. a poškodený X. G. slovný konflikt bez ďalšieho (teda bez preukázania motívu, že k útoku dňa 13.10.2013 skutočne došlo z tohto dôvodu) nemohla byť dôvodom pre naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu aj pri konflikte, ktorý sa stal dňa 13.10.2013. Takýto záver ostatne podporuje aj vyjadrenie poškodeného X. G., ktorý na hlavnom pojednávaní najskôr uviedol, že to, čo je uvedené v obžalobe ohľadom zastavovania kamarátov obžalovaného K., je pravdou, ale následne potvrdil pravdivosť svojej výpovede z prípravného konania, v ktorej naopak uviedol, že pri incidente pred diskotékou mu K. nespomínal zastavovanie jeho kamarátov a ukladanie pokút. Táto pochybnosť nemohla byť v neprospech obžalovaných, keďže nebola podporená žiadnym ďalším dôkazom potrebným pre záver o naplnení právnej kvalifikácie konania obžalovaných podľa § 323 Tr.

zák. s poukazom na zásadu in dubio pro reo. Ostatne ani svedok G. O. sa nevedel vyjadriť k predošlému konfliktu, ktorý sa stal medzi obžalovaným W. K. a poškodeným X. G. a ktorý bol pred „incidentom“ spomenutý.

Z rozboru skutkovej podstaty trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. vyplýva, že objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Spravidla sú výtržníctvom ohrozované aj ďalšie chránené záujmy, najmä zdravie ľudí, cudzí majetok, česť a dôstojnosť ľudí a pod. (tzv. sekundárny objekt trestného činu). Objektívna stránka trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktoré môže mať dve formy, a to hrubú neslušnosť alebo výtržnosť, ktorej sa páchatel' dopustí verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti. Konkrétne konanie páchatel'a môže naplňať obe tieto formy, ktoré sa niekedy aj prekrývajú. Spravidla ide o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, ktorý hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb prítomných súčasne. Výtržnosťou sa rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom (hrubo) narušuje verejný pokoj a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spoluzitia. Spravidla pôjde o fyzické a psychické násilie, ktoré je zamerané proti osobám alebo veciam. Miestom prístupným verejnosti sa rozumie každé miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí, takže hrubú neslušnosť alebo výtržnosť môžu postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní. Prístupnosťou sa rozumie možnosť vidieť a počuť prejav páchatel'a, aj keď miesto činu nie je priamo prístupné verejnosti (napr. sa nachádza za plotom, za ohradou a pod.). Subjektom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Z hľadiska zavinenia ide o úmyselný trestný čin (§ 15).

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia, ako to bolo rozvedené vyššie, bolo preukázané, že obžalovaní W. K. a G. N. spoločným konaním sa dopustili slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného (poškodeného X. G.), a obžalovaný G. N. spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného (poškodeného X. G.), a preto ich súd uznal vinnými zo spáchania prečinu výtržníctva spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keď boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Obžalovaní konali vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chceli spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť záujem ním chránený, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí poškodeného X. G. a svedka G. O..

Na strane všetkých obžalovaných neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce ich trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

*** Výroky o trestoch ***

V súvislosti s výrokmi o trestoch boli na hlavnom pojednávaní oboznámené nasledovné listinné dôkazy: hodnotenie obžalovaného K. z ÚVV (č.l. 274-275), úradný záznam s prílohou (č.l. 301-302), správa od MS SR (č.l. 434), správa od MS SR (č.l. 440), úradný záznam spolu s kópiou prekladu trestného rozhodnutia rakúskeho súdu ohľadom obžalovaného K. (č.l. 483-496), výpočet výkonu trestu ZČ vo veci OS Galanta sp. zn. 3T/168/2012 (č.l. 658), podstatný obsah spisu OS Galanta sp. zn. 1T/145/2012, podstatný obsah spisu OS Galanta sp. zn. 3T/168/2012, podstatný obsah spisu OS Galanta sp. zn. 29T/50/2016, podstatný obsah spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/105/2013 a aktuálne lustrácie na obžalovaných (č.l. 680-690).

Z oboznámených správ o povesti obžalovaných vyplynulo nasledovné:

Obžalovaný W. K. má v registri trestov viacero záznamov, pričom u väčšiny odsúdení sa už na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Má v registri trestov taktiež záznam o odsúdení rakúskym súdom (ktoré bolo oboznámené z č.l. 483-496), v ktorej veci bol i vo väzbe a výkone trestu odňatia slobody (v období od 31.08.2014 do 05.07.2016). V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 2T/105/2013 bol odsúdený trestným rozkazom zo dňa 22.10.2013, právoplatným dňa 16.12.2013, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v spojení s uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 21.12.2016 sp. zn. 2T/105/2013 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného

odsúdenia a v spojení s uznesením Krajského súdu v G. zo dňa 20.04.2017 sp. zn. 5Tos/33/2017. Ďalej bol odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. aj trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 06.05.2016 sp. zn. 29T/50/2016, právoplatným dňa 07.12.2016, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vo vzťahu aj k iným jeho odsúdeniam (aj pod sp. zn. 2T/105/2013). V evidencii priestupkov má záznamy o spáchaní viacerých priestupkov na úseku cestnej premávky (spáchal ich v období rokov 2013-2017).

Obžalovaný G. N. nebol v minulosti súdne trestaný a v evidencii priestupkov má záznamy o spáchaní viacerých priestupkov na úseku cestnej premávky (spáchal ich v období rokov 2013-2017).

Obžalovaný Ľuboš N. síce bol v minulosti súdne trestaný, avšak v prípade tohto odsúdenia sa už na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Má aj jeden záznam o podmienčnom zastavení trestného stíhania, v skúšobnej dobe ktorého sa osvedčil. V oboch prípadoch išlo o trestné činy majetkovej povahy. V evidencii priestupkov má tiež záznamy o spáchaní viacerých priestupkov na úseku cestnej premávky (spáchal ich v období rokov 2013-2015).

Pri určovaní druhu a výmery trestov súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosti ich nápravy. Prihliadol aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že u obžalovaného W. K. zistil jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h/ Tr. zák. - že spáchal viac trestných činov, keďže mu ukladal súhrnný trest), a u obžalovaných G. N. a G. Kožucha zistil tú istú poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. j/ Tr. zák. - že pred spáchaním trestného činu viedli riadny život, ktorý záver bol podporený tým, že nimi spáchané priestupky pred spáchaním trestného činu boli iného charakteru), dospel k záveru, že:

- obžalovanému W. K. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov (t.j. v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností a použitie absorpčnej zásady, keď trest mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a zásady uvedenej v § 41 ods. 1 Tr. zák. v sadzbe od 1 rok do 3 rokov, nakoľko u neho zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu), a to so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako potrebné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Z hľadiska zásad na ukládanie trestov súd zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu k odsúdeniu Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/105/2013, v ktorom odsúdení bol skutok v súbehu so skutkom v predmetnej trestnej veci (s prihliadnutím na to, že iné tuzemské odsúdenia mal už obžalovaný t. č. zahladené), a preto pri uložení súhrnného trestu zrušil výroky o trestoch, ktoré boli obžalovanému uložené trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.10.2013 sp. zn. 2T/105/2013, právoplatným dňa 16.12.2013, v spojení s uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 21.12.2016 sp. zn. 2T/105/2013 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia a v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.04.2017 sp. zn. 5Tos/33/2017, ako aj o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. na poklade trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 06.05.2016 sp. zn. 29T/50/2016, právoplatného dňa 07.12.2016, a to vo vzťahu aj k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.10.2013 sp. zn. 2T/105/2013, právoplatným dňa 16.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obligatórne súd musel preto uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 (tri) roky tak, ako bol obžalovanému uložený v trestnej veci Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/105/2013, keďže tomu nebránila žiadna zákonná prekážka.

- obžalovaným G. N. a G. N. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace (t.j. na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby trestného činu podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností, keď trest mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. v sadzbe až 2 roky), a to v prípade oboch s podmienčným odkladom ich výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Takto uložené tresty súd považoval za primerané vzhľadom k vyššie prezentovaným okolnostiam prípadu, ktoré splnia svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. V prípade obžalovaného W. K. musel uložiť súhrnný trest ako trest nepodmienený, aby bol prísnejší ako ten, ktorý v jeho rámci bol povinný zrušiť.

Naopak v prípade obžalovaných G. N. a G. N. dospel k záveru, že účel trestu u nich môže byť naplnený aj uložením podmieneného trestu odňatia slobody, ktorý ich bude viesť pod hrozbou výkonu trestu k vedeniu riadneho života a ktorý trest považoval za najúčelnejší z pohľadu hrozby výkonu trestu odňatia slobody v prípade pokračovania v totožnom konaní počas skúšobnej doby.

Súd zároveň nezistil splnenie podmienok na uloženie v poradí „ďalšieho“ trestu a či ochranného opatrenia.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené tzv. adhézne konanie. V prípravnom konaní boli síce uplatnené nároky na náhradu škody (č.l. 102-105 a 106), avšak v prípade V. R. W. nebolo predložené do spisu plnomocenstvo na zastupovanie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v tomto konaní a poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., naopak vyčíslila cestou splnomocnenca len priebežné náklady a do skončenia vyšetrovania nedoplnila do spisu presné vyčíslenie svojho nároku. Preto súd tieto nároky nepovažoval za riadne a včas uplatnené a z tohto dôvodu o nich nerozhodol vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.